

Мо чавонони нохияи Зафаробод аз ҳамоиши эътирозӣ, ки санаи 21 майи соли 2018 дар шаҳри Душанбе бар зидди оташдихандагони ифротгароии Кабирӣ ва хоҷагони хоричиаш шуда гузашт, ҳаматарафа ҷонибдорӣ менамоям. Ва он хиёнаткори Ватан, Кабирии беномус ва ҳаммасрафони ӯ пинхон нашомад. Биёяд дар назди конун ҷавоб диҳад. Зеро, ки падару бобоҳоямон ин диёрро то ба ҳолати имрӯза оварданашон захираи меҳнатҳои бисёр кардаанд. Ҷонашонро қурбон намуданд. Нобуд шудани Тоҷикистони соҳибистиклол ва ба нести рафтани миллати тоҷикро аз миён бурданд.

Вазъияти нисбатан халоси ноороми ҷаҳон мо ҷавонро водор мекунад, ки нисбат ба ҳар вақти дигар зираку хушёр бошем, дар ҷафлат намоям, манфиату зарари худро дар гуфтору амали ҳеш дуруст дарк кунем, ба кадрҳои бузургтарин неъмату датовардҳои зиндагӣамон – истиклолиятро озода, соҳибватанӣро соҳибдавлатӣ, сулҳу оромӣ ва ваҳдати миллии расем. Зеро маҳз истиклолияти давлатӣ ба мо имкони зиндагии озод, ором ва осударо дар ин олами ноором додааст.

Имрӯз ҷавонон қувваи бузург, тақвои бозътимод, ояндаи миллати тамаддунсози тоҷиканд ва дар роҳи ободиву бунёдкори Кабирию ҳаммаслақонашро торумор мекунанд.

Ҳар як шаҳрванди кишвар бояд як масъалаи нисбатан муҳимро амик дарк намояд: вазъи имрӯзаи ҷаҳон танҳо ба ҳалку миллатҳои имкони вучуд доштану рушд қардаро мегирад, ки онҳо дар баробари донишманд, аз назари технологӣ пешрафта ва созандаву эҷодкор буданашон, инчунин, бояд сарҷамъу муттаҳид бошанд, ҳадафҳои стратегияи давлат, ҳақҳои миллати худро дар ҳама ҳолат ҳифз қардча тавонаднд ва бозичаи дастҳои доираҳои ҷарағиноки сиёсӣ нашомад.

Яъне мардум бояд хуввияти миллӣ ва хисси баланди ватандӯстиву ватанпарастӣ дошта бошанд, бо сабру таҳоммул ва иттифоку сарчамъӣ бо роҳи таърихии дар Конститутсия интихобкардаи худ устуворона пеш раванд.

Аъзои гурӯҳи «Созанда» : Баҳши кор бо ҷавонон ва варзиши ноҳияи Зафаробод